

אנשים

הנשיא שר בקומוניזם

שר הדואר המפ"מי, ישראל ברזילי, הופתע מאוד השבוע כאשר התברר לו כי בהפגנת האחד במאי שנערכה בפתח-תקוה, מצא סניף מפלגתו במקום הפגין דווקא נגדו ונגד משרדו. מפגיני השומר הצעיר בפתח-תקוה נשאו עמם שלט גדול שהכריז בלעג: „נוער! התגייס לדואר, סיכויי משרה ותואר!“ אחרי כירור שנערך עם ראשי סניף מפ"ם במקום, התברר כי הם שכתו שבראש משרד-הדואר עומד שר מפ"מי... לא פחות מופתע היה גם הרביוניסט הותיק **אבא אחימאיר**, בשעתו מנאשמי רצח ארלוזורוב. אחימאיר קיבל מכתב אישי מי מזכיר ארגון האקדמאים חברי מפ"מי, בו הוא מספר לו על פעולות הארגון ומבקשו להצטרף אליו. אמר אחימאיר: „אם חברת לציב זו יכולה לפנות לאחימאיר שיצטרף למפ"מי, הרי חבר-לצים זה מסוגל להכשיל בפטיפוטיו את העליה מרומניה ולפרסם את צורה-הגיוס המפורסם. אין זו חברות-לצים, אלא חברה של מטומטמים ורשעים...“

לאהדה כללית זכתה השבוע הגשריה החי דשה ברזיל בישראל, **אורח דהיקר** **באליו איסוזה**, שהגיעה ללוד בלוויית אי-ביה מי שהיה בזמנו הקונסול של ברזיל באיסלמה. הגברת דהיקרבאליה, שהתגלתה כטיפוס של עקרת-בית לבבית, שאינה מקפידה על גינונים מיותרים של טקס, נפגשה לפני הגשת כתב-האמנה שלה עם שרת-החזק

של קארנה לשכנע את חברתו לבצע הפלה מלאכותית. „מה את יכולה להציע לו לי תינוק זה בעתיד? האושר האידיאלי של משרונת קטנה ללא כל סיכויים לעתיד? הנחת שבקבלת גיבוב טוב או בעל טוב? אם יהיה זה נער הרי בעוד עשרים שנה תבוא המלחמות של המושבות, או מל-חמוגת אחרת...“

המוישים שנה לפני ואחרי. אל תוך חבורה של צעירים זועמים מעין אלה נקלע בוב, בן טובים מהפרברים המיוחסים של פאריז המסיים את לימודיו התיכוניים. בהיותו נלהב מדרך החיים החופשית של ה-צעירים המרדניים, הוא מתאהב במיק, צעירה שכל חלומה הוא דהירה במכונית יגואר לבנה.

מיק משכנעת את בוב לבצע עבורה סחיטה, כדי שבכסף תוכל לרכוש לה את היגואר הנכסף. כאשר נדמה לה כי אהובה מסרב, היא חוזרת נרגזת לביתה. אלו, סמל המרדנות של הצעיר הזועם, מציץ לה מיד לשכב עמו.

„אבל אינני אהבת אותך“, היא מנסה להתגונן כששאר חבריה מאיצים בה לנקום בדרך זון בבוב שאיכזבה. „האם לא עלה אף פעם על דעתך לשכב עם בתור שאינה מוצא חן בעיניך בצורה יוצאת מגדר ה-רגיל?“ שואל אותה אלו. „כן“, מודה מיק, „אבל אז הייתי שיכורה“. לבסוף היא נכנסת למיטתו של אלו, שם מוצא אותה בוב אחרי שביצע את הסחיטה, הביא לה את הכסף בו רצתה.

מיק קונה את היגואר, אלא שבוב שוב

שגרירה דהיקרבאלי ואביה עקרת-בית פולשת למדינות

פעותיה בטורניר כדורסל זה. ★ ★ ★ תערוכה נודדת

מעריציו של הזמר אריק לביא צריכים להודו לשמוע את תכניתו האחרונה במועדון התיאטרון. בעוד חודשים מספר עומד אריק לסוע עם אשתו, השחקנית **שושנה שני**, לארצות-הברית, שם הוא מתכוון ללמוד את תורת התיאטרון על בורייה באוניברסיטת ייל... הצעיר הצעיר **איקה בראון**, אשר פתח השבת את תערוכת ציוריו בגלריה צ'מרנסקי בתל-אביב, גרם כאב ראש רב לצייר אחר, **איקה ישיראלי**. מאחר וישאלי מוכר רק בשם אי-קה, היו רבים שבורים שהתערוכה היא שלו. ישראלי נאלץ היה לעמוד בכניסה לתערוכה ולהודיע ליוזמיו שהתערוכה היא של צייר אחר... צייר אחר ערך את תערוכתו ב-בית-הסוהר המרכזי ברמלה. **ישראל בני ציוני**, הפרופ' הנוצק, הציג לאחרונה בכלא את יצירתו האחרונה — בית-הסוהר מעשהו כפי שהוא נראה מחלון תאו ברמלה... הזמרת **יפה ירקוני** גילתה השבוע כי ה-שיר המפורסם באב אל-וואד, הודיע כפרי יצירתו של המשורר **חיים גורי**, עובד ב-ידי משורר אחר. חיים גורי כתב את השיר בהיותו מגויס במלחמת השחרור בכסיס בחוף-לארץ. השיר המקורי ששלח לא מצא חן בעיני הזמרת והיא מסרה אותו ל-**אלתרמן**, שקבע את צורתו הסופית... הסופר **יורם מטפור** החל לאחרונה לה-פיק את תחביב הגסטרונומיה שלו ברבים, הוא החל לפרסם בעתון-נשים, בעילום שם, כמוכר, מתכונים למטעמים שונים לעקריות בית... דיילת אל-על **נלי בן-סופר**, מצאה לאחרונה תחביב חדש, בעת שהותה בלונדון בין טיסה לטיסה. גלי הלכה לחנות במירון כלבים, הימרה על סכום של 30 ש"ח לינג אנגליים, הפסידה את סכום ההימור. טענה היא: „חבל שאין לי מזל של כלב... כוכב להקת הנח"ל, **אריה אייני** שפייק, שהשתחרר לאחרונה מה-ל והצ-טרף ללהקת סמבטיון, גילה כי את נסיונו הבימתי רכש לעצמו כאשר בילה את מר-בית ימי ילדותו בחזרייה-לבשה של התיאטרון, כשהוא נלווה אל אביו, השחקן יעקב אינשטיין.

שחקנית פסקי פטי (במרכז) בתפקיד מיק ב„הרמאים“ הקולנועי פולש 1970

גולדה מאיר. טען אחד הנוכחים: „עוד מעט תירש אשתי את מקומי. עקרות-הבית כבשו את הדיפלומטיה...“ שפע של גילויים היו בפיו של מנהל קול-ישראל **הרי זיני** **דך**, כאשר הרצה השבוע בבית-ציוני-אמריקה בפני חברי המועדון הקומנוולת הבריטי ב-ישראל. אחרי שוידא אישית כי אין אף עיתונאי באולם, וכי אין סכנה שדבריו יצ-טטו, סיפר זיני כי באחת ההזדמנויות, כאשר הביקורת בעיתונות שלת את עורכת התכנית ביומת ובידים **כלה ברעם**, היא איימה להגר לבראזיל. גילויים נוספים של זיני: בנו נוהג להאזין לרדיו רמאללה דרך קא, ואילו בביקורו האחרון בקיבוץ בגליל הוא נוכח כי הרפתנים אוהבים לשמוע מו-סיקה בשעת התליבה... נשיא המדינה **יצחק ברזבני**, נכח השבוע עם רעיתו בטקס סדר שני, אשר התקיים לחברי הגדוד העברי הראשון בבית הגדודים באביחיל. אחרי הטקס השתתפו הנשיא ורעייתו בקיבוץ ויץ שנערך סביב המזורה, מחאו פנים כי קצב עם שאר הנוכחים, השתתפו בשידה ב-ציבור ושרו את שיר הגדוד: „כשהחיללים עוברים ברחובות, פותחת הנערות דלתות וחלונות. מפני מה? מפני זה.“

★ ★ ★

אין כעסקי השעשועים

בצאתו לטיול במצדה לפני 17 שנה עם אחותו, לא הסכים עורך-הדין **שמואל ת"ל** לקחת עמו את הנערה שהיא כיום אשתו, הבטיח לה כי כשיתחתנו, הוא יעלה עמה למצדה. בחג הפסח, נזכר תמיר בהב-סחתו, טיפס עם אשתו למצדה... מעפיל אחר לפסגת הצוק היה העונאי הערבי **עטאלדה מנצור**. הצהיר הוא בגאוה: „אני בטח הערבי הראשון שעלה למצדה... למטרות ראיית-נוף בלבד...“ התמרמרות רבה שוררת בין עובדי אל-על, אחרי ש-**יעל רייך**, אשר טסה לפני שבוע שוב ל-חוף-לארץ, טסה באופן הפגנת דווקא עם חברת אל-על... פרשת תרומתה של **אלישבע רחל** („אליזבת“) **טור-מייזר**

פסוקי השבוע

- **נתן ילז'מור**, בתגובה על גאום בו הביעה גולדה מאיר את תקוותה שיבוא שלום בין ישראל ומדינות-ערב: „אם יבוא השלום בכלל, הרי הוא קרוב עתה בעשר שנים מכפי שהיה עם קום המדינה.“
- **יעקב נמרי**, עסקן מפ"ם, באסיפת-עם: „הפילוסופיה של מפ"מי היא מבראשית ברא אלוהים את השמים ואת הארץ ואת מפ"מי, ואת היתר עשתה כבר מפ"מי לבד.“
- **ח"כ חרות יוחנן בארד**: „אומרים כי עשרת אלפים נפטרים נמצאים ברשימות הבחורים לכנסת וקשה להוציא אותם. מאחר שהבחירות תתקיימנה הפעם עד טעה 12 בלילה, הרי לפי האגדה יכולות להופיע רוחות-הרפאים האלה ולהצניע בקלפי.“
- **שחקן הקאמרי אברהם חלפי**, אחרי קריאת ביקורת על תיאטרון בעתון: „לפעמים אני מבין מדוע בן-גוריון שונא כל כך את העתונות.“
- **הרי זיני**, מנהל קול-ישראל, בהרצאה בפני חברי המועדון של הקומנוולת הבריטי בישראל: „אילו הייתי צריך לקחת ברצינות את כל מה שכותבים עלי בעתונים, הייתי צריך להשתגע זמן.“
- **המבקר הבימתי ג'ורג' טומפסון**, על המיור-גנרל צ'ארלס אורד ויינגייט, שביאוגרפיה עליו הופיעה לאחרונה בבריטניה: „יש זמנים, שבהם מוזכר לנו קנאי קטן זה את היטלה, אלא שהוא אהב וכיבד יהודים.“
- **הצייר הישראלי יהודה נוימן**: „ההבדל היחיד בין ציור לציור דומה להבדל שבין פיסת נייר עליה כתוב 500 לבין פיסת נייר עליה כתוב עשרת אלפים.“